

осуществления серьёзных финансовых разработок;
– провал множества проектов развития из-за ошибок в оценках их стоимости, доходности или сроков;

– отсутствие кадров плановиков, квалифицированных специалистов по финансовому планированию, низкий образовательный и профессиональный уровень менеджеров.

Решение данной проблемы – постановка системы финансового планирования, направленной на повышение финансово-экономической эффективности предприятия. Полноценный процесс постановки системы финансового планирования и контроля следует осуществлять в трех направлениях:

Организация работы персонала компании по осуществлению финансового планирования.

Применение общепринятых методик финансового планирования или адаптация их под нужды компании.

Выбор и внедрение оптимального инструментария финансового планирования, адаптированного под нужды конкретного предприятия – начиная от наиболее широко применимых программных средств планирования и заканчивая специальными модулями.

Экономический эффект от внедрения подобной системы проявляется по следующим направлениям: увеличению объема сбыта, сокращению производственных и непроизводственных затрат, увеличению оборачиваемости ресурсов, сокращению затрат на закупку ресурсов, рациональному расходованию средств на капитальное строительство и техническое перевооружение. Одним из важнейших результатов постановки и внедрения системы финансового планирования и контроля является увеличение управленческой прибыли, что проявляется в качестве принимаемых управленческих решений и их эффективности.

УДК 658.5:656.2

ОБГРУНТУВАННЯ НЕОБХІДНОСТІ І ПЕРСПЕКТИВИ ВПРОВАДЖЕННЯ КОНЦЕПЦІЇ АДАПТИВНОГО УПРАВЛІННЯ НА ПІДПРИЄМСТВАХ ЗАЛІЗНИЧНОГО ТРАНСПОРТУ

Янченко Н.В., ст. викладач (УкрДАЗТ)

Успіх підприємства або організації, а в сучасних складних умовах і можливість виживання, напряму залежить від здібності їх швидкого адаптування до зовнішніх змін. Таке адаптування неможливе забезпечити без дослідження тенденцій та можливостей, без вибору альтернатив та напрямків розвитку, зміни функцій управління та засобів прийняття управлінських рішень.

Задачами такого дослідження є:

- досягнення оптимального співвідношення між керімою і керуючою підсистемами (к цьому відносяться показники норм управляємості, показники ефективності роботи апарату управління, зменшення витрат на управління);

- підвищення продуктивності праці керуючих робітників та робочих виробничих підрозділів;

- покращення використання матеріальних, трудових, фінансових ресурсів у керімої і керуючою підсистемах;

- зниження витрат на продукції або послуги та підвищення їх якості.

Згідно «Стратегії розвитку залізничного транспорту на період до 2020 року» планується удосконалити систему управління галуззю залізничного транспорту. Тому постає питання детальної проробки існуючої системи управління на залізничному транспорті з ціллю виявлення слабких місць з подальшої можливістю їх усунення.

Управління повинно знаходитися в стані неперервного розвитку, яке сьогодні неможливо забезпечити без дослідження шляхів та можливостей цього розвитку, без вибору альтернативних напрямків.